

ÚJ REND

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1075

22.10.2023 (134)

Vezetés a nemzeti közösség és az elitizmus között

Michael Kühnen-től

ERNST RÖHM

Amilyen vitathatatlan Rudolf Hess a fehér világ nemzetiszocialista gondolatközösségének köreiben, olyan vitatott Ernst Röhm. Pedig az SA vezérkari főnöke is a nemzetiszocializmus egyik nagy vezető személyisége, bármennyire is különbözik típusát tekintve Rudolf Hessétől. De éppen ez mutatja, hogy a nemzetiszocialista vezetésnek milyen hatalmas a skálája.

Ernst Röhm, mint senki más, megtestesíti az SA és így a nemzetiszocializmus politikai katonáskodásának nagyságát és tragédiáját: a vezérkari főnök a nagy lázadó, a minden ellenállást megtörő Landsknecht-vezér volt, természeténél fogva forradalmár, a burzsoá polgárság elleni harcos, szenvedélyes katona.

Határtalan odaadással és áldozatkészséggel, soha nem lankadó akaraterővel és az emberei iránti határtalan bajtársiassággal megnyerte a durva SA harcosok szívét, és az SA-t a párt forradalmi eszközévé kovácsolta, amely győzelmet aratott és lehetővé tette a Harmadik Birodalmat.

Az 1933 őszen tartott győztes birodalmi pártkongresszuson Ernst Röhm Adolf Hitler mellett sétált, hogy a mozgalom elesett halottai előtt tisztelegjen - sem előtte, sem azóta nem részesült ilyen kiemelkedő és megtisztelő helyzetben egy

párttárs sem. Ez a Führer hálájának és elismerésének szimbolikus kifejezése volt egyetlen duzsi barátja, legkeményebb és legsikeresebb harcostársa iránt!

A két férfi harci szövetsége már nagyon korán elkezdődött: 1919 vad napjaiban Münchenben a nagyhatalmú Reichswehr-kapitány, Röhm, aki titokban őrizte a nemzeti felkelés arzenáljait, és fáradhatatlanul dolgozott azon, hogy forradalmi katonai erőt alakítson ki a "Berlin elleni menetelésre", már a kis NSDAP akkor még jórészt ismeretlen pártvezetőjét népszerűsítette, párttársává vált, és egyre újabb embereket vezetett az SA-hoz. Amikor Röhm végül sikerrel járt, és a különböző forradalmi fegyveres erők egyesültek az egységes "Deutscher Kampfbund"-ba, azt is rávette, hogy Adolf Hitler politikai vezetése alá helyezze magát. Így Adolf Hitler Röhm támogatásával már 1923-ban Németország nemzeti újjászületésének kulcsfigurájává vált, és ezután is az maradt.

Ernst Röhm, a szenvedélyes katona, aki a katonaságnak a nemzeti közösségben meg akarta adni az őt megillető helyet, aki alapvetően csak a harcosban látta az igazi embert, a katonacsapatban pedig a nemzeti forradalom eszközét, mégis mindenki másnál hamarabb jutott arra a felismerésre, hogy a katonáknak politizálniuk kell, és alá kell rendelniük magukat egy politikai vezetésnek, egy népvezérnek, aki nemcsak a harcosokat, hanem az egész népet magával tudja ragadni és meg tudja győzni.

Ernst Röhmtől idegen volt a személyes ambíció, ő a céljáért és azért az emberért harcolt, akiben felismerte a sors kiválasztottját - a Führer Adolf Hitlert!

Az 1923. november 9-i nemzeti felkelés kudarcba fulladt - Ernst Röhmnak sikerült elkerülnie a jogi elítélést, annak ellenére, hogy részt vett az eseményekben, és abszolút meghatározó szerepet játszott a felkelési kísérlet előkészítésében. Még mindig védte az aktív Reichswehr-tiszt egyenruhája, aki túl sokat tudott feletteseiről és a rendszerhez és a Reichswehr titkaihoz való ingadozó hűségéről. Így tovább dolgozhatott, és 1923 után átvette az immár betiltott SA vezetését, amelynek jogi fedőszervezeteként a Frontbannal egy új, nagyhatalmú katonai szervezetet hozott létre. Ez egy újabb puccskísérletet volt hivatott előkészíteni, de Adolf Hitler más - és helyes - következtetéseket vont le a sikertelen felkelésből, és a jogi és politikai harc mellett döntött.

A Führerhez és a párthoz hűséges, de egész személyiségéből fakadóan képtelen volt elismerni e döntés helyességét, Ernst Röhm lemondott az SA vezetéséről, és később katonai kiképzőmunkát vállalt a bolíviai hadseregben. Ezzel megmutatta fegyelmezettségét a pártvezetéssel és az általános politikai irányvonallal szemben, és bebizonyította, hogy valóban nemzetiszocialista vezető. Tisztában volt a felelősségével, felismerte, hogy mások alkalmasabbak erre az útra, és nem akart az útjába állni. Feladta mindazt, amit politikailag felépített, és visszavonult, amíg a

pártnak ismét szüksége nem volt rá.

1930 végén, a nagy választási siker után, amely az NSDAP-t a második legerősebb párttá tette, és amelynek következtében az SA ellenállhatatlanul felduzzadt, az akkori SA-vezetés képtelennek bizonyult megbirkózni a harc új szakaszának szükségleteivel - az SA mély válságba került, éppen akkor, amikor a párt komolyan készült a hatalomért való küzdelemre, és nagyobb szüksége volt erre a politikai párthadseregére, mint valaha. Adolf Hitler visszahívta régi barátját és harcostársát - és Ernst Röhm azonnal és habozás nélkül jött. Ha egykor felelősségtudatból politikailag mindent feláldozott, és visszavonult, hogy ne álljon az útjába, most feladta biztos személyes egzisztenciáját, mert a pártnak ismét szüksége volt rá, és a Führer hívta! Ezek a döntő évek a hatalomátvételig és azon túl az SA történetének örök dicsőségévé váltak, és elválaszthatatlanul összekapcsolódtak a vezérkari főnök nevével és személyiségével.

Az 1933/34-es év fordulóján a Führer ezt az összes német újságban megjelent köszönőbeszédében és újévi üzenetében elismerte, és méltatta Röhm "elévülhetetlen szolgálatait" a nemzetiszocialista forradalom érdekében. A Führer szavaival zárult:

"A nemzetiszocialista forradalom eme évének végén ezért felszólítanak, hogy hogy biztosítsalak benneteket arról, mennyire hálás vagyok a sorsnak, hogy olyan embereket, mint ti, barátaimnak és harcostársaimnak nevezhetek. Meleg barátságban és hálás megbecsüléssel, A te Adolf Hitlered."

Mindössze hét hónappal később a reakció intrikáinak köszönhetően a vezérkari főnököt a legjobb és leghűségesebb SA-vezetőkkel együtt megbuktatták és lelőtték. Ezekről az eseményekről és a NEUE FRONT közösségünkön belüli értékelésükről máshol már többször beszámoltam. Ez nem tartozik ide, mert nem vet új fényt Ernst Röhm mint vezető személyiségére, hanem átvezet a forradalom és a reakció kibékíthetetlen ellentétének témájához, amelyek mindig halálos ellenségek maradnak - a vezérkari főnök ennek a halálos ellenségeskedésnek esett áldozatul. Ő is tragikus figura volt, hiszen saját elvtársai kezétől esett el, a mozgalom nevében, amely nélküle aligha győzött volna, és a Führer parancsára, akinek mélyen elkötelezett barátja és harcostársa volt, és akinek a nevével az ajkán halt meg - túl későn átlátott reakciós machinációk miatt.

Ezen a ponton csupán arra kell még egyszer összefoglalóan rámutatni, hogy a vezérkari főnöknek végül is igaza volt figyelmeztetéseiben és elképzeléseiben, és hogy a Harmadik Birodalom kudarca ok-okozati összefüggésben állt az 1934. június 30-i tragédiával.

Ismételten ki kell emelni, hogy Ernst Röhm soha nem tervezett puccsot a Führer ellen - a "Röhm-puccs" Ernst Röhm és a nemzetiszocialista forradalom ellen irányuló puccs volt, amely a Führert túl sok területen függésbe helyezte a közigazgatás, a gazdaság és mindenekelőtt a Reichswehr reakciós erőitől, amelyek árulással megbuktatták a történelem első nemzetiszocialista népi államát.

Visszavonhatatlan és szenvedélyes elkötelezettségünk e nagy harcos és lázadó, e nemzetiszocialista vezető iránt, aki az SA vezérkari főnöke volt, lehet, hogy a filiszterek és a mindentudók között vitatott marad; számunkra ez a reakció elleni harc legkeményebb nyilatkozata, és így eskü a második forradalom befejezésére! Az ÚJ FRONT közösségünk a rehabilitált vezérkari főnök halálának évfordulóját - június 30-át - a reakció elleni harc napjává nyilvánította.

DR. JOSEF GÖBBELS

Dr. Goebbels, az NSDAP birodalmi propagandavezetője, a népfelvilágosítás és propaganda birodalmi minisztere és az utolsó német birodalmi kancellár a harmadik a nemzetiszocializmus azon történelmi vezetői közül, akiket különösen tisztelünk - ismét egy teljesen más személyiség, mint a párttársak Heß és Röhm, de ismét egy példamutató és példaértékű nemzetiszocialista vezető személyiség:

A Führer helyettese, a kötelesség és feladat szolgálatában önmagát feláldozó politikai vezető, a szenvedélyes pártmunkás, a vezérkari főnök mellett pedig a minden ellenállást megtörő, a fullasztó normalitás ellen lázadó, a mínuszok világával szemben tudatosan forradalmár, életerős politikai katona-vezető mellett a zseniális szónok és propagandista következik, akit a második világháború egyetlen veretlen német hadvezérének neveznek.

Dr. Goebbels volt felelős a hazai front moráljáért, a kitartási akarat, a kötelességtudat és a német nép vezetésével való bizalmi kapcsolat felébresztéséért, erősítéséért és fenntartásáért - és ezt a feladatot zseniális, soha nem szűnő akaraterővel, fantáziával és fáradhatatlan, önfeláldozó munkával, állandó tettekkészséggel teljesítette. A hazai front azonban a Führer mellett állt - nemcsak a nagy győzelmek érzelmi fellángolásaiban, nemcsak a szorongó hónapokban, amikor a sors mérlege megingott, hanem egészen a haldokló Birodalom utolsó napjaiban - a nép a vezetésbe vetett bizalomban és a Németország jövőjét hosszú időre eldöntő küzdelem sorsszerűségének tudatában dolgozott, harcolt, áldozatot hozott és halt meg. Ez mindenekelőtt Dr. Goebbels érdeme.

Rendíthetetlen hűségéről és a jövőre gyakorolt propagandisztikus hatásáról, amelyre utolsó gondolatai és példátlanul áldozatos halála családjával és gyermekeivel együtt irányult, itt már egy korábbi részben beszámoltunk.

Rudolf Hess, akinek záró szavai a Nürnbergi Győzelmi Törvényszék előtt, amely az utolsó nyilvános szereplése volt, mielőtt élve eltemették, a büszke mondatban csúcsosodtak ki: "*Nem bántam meg semmit!*". - Ernst Röhm, aki a "*Mein Führer!*" szavakkal az ajkán halt meg - dr. Goebbels, aki 1945-ben, a Führer születésnapján tartott utolsó nagy rádióbeszédében hitet tett Adolf Hitler mellett, és néhány órával utána halt meg saját áldozati halálát, melyben felesége és gyermekei követték: mindannyian a nemzetiszocialista vezetés igazi példaképei, akik hűséggel és áldozatkészséggel telve éltek és haltak meg mindhalálig, ahogy azt az NSDAP pártprogramja megköveteli, melynek utolsó mondatában a pártvezetők életük kockáztatásával kötelezik el magukat feladatuk teljesítésére.

Egyikük sem törődött a személyes hatalommal, egyikük sem élt vissza személyes céljaira, egyikük sem vesztette el a kapcsolatot a néppel és a követőivel - mindannyian a nép elvtársai és bajtársai maradtak. Mindannyian a mínuszos világ elleni hatalmas felkelés tragikus alakjai, akik már az első próbálkozásnál kudarcot vallottak, és akiknek a jövő nemzedékek számára modellértékű ereje a végső és teljes következményükben, saját életük feláldozásában bizonyul a legvilágosabban.

De Dr. Goebbels nemcsak halálában, hanem a nemzetiszocialisták vezetőjeként is példakép, a harc első időszakában és a hatalomban töltött években.

Dr. Goebbels az 1920-as évek közepén lépett be az NSDAP-ba, és kitartóan, aprólékosan küzdötte fel magát a pártban - a nyugatnémet körzetek kis titkára és fáradhatatlan gyűlésszónoka, a birodalmi főváros Gauleiterének tisztségéig, amelyet nagyon komolyan vett és haláláig megtartott - Berlin meghódítójaként, a birodalom vörös fővárosát a nemzetiszocializmusnak megnyerve, a birodalmi propagandavezető, birodalmi miniszter és végül a bukáskor kancellár volt a sorsa. Kemény, fáradhatatlan munka tette lehetővé a névtelen diák és nincstelen akadémikusnak ezt a felemelkedését a propaganda mesterévé, valamint zsenialitása és finom, mélyen művészi érzéke a német nemzeti lélek és közvélemény áramlataihoz.

A propaganda egyszerre volt számára művészet és tudomány - és mindkét aspektusát alulról felfelé haladva sajátította el. A párt radikális, szociálforradalmi szárnyához tartozott, és egész életében a kíméletlenül burzsoáellenes forradalmár maradt, aki mélyen megszenvedte a Harmadik Birodalom 1934 utáni, a reakcióval kötött kompromisszumait, de a Führerhez és az előírt pártvonalhoz való hűsége soha nem ingott meg.

Míg a Führer a háború alatt egyre inkább a katonai problémákba temetkezett, alig szólalt meg nyilvánosan, és csak ritkán foglalkozott az állami és pártvezetés

kérdéseivel, addig Dr. Goebbels nem személyes ambícióból, hanem a saját képességeinek ismeretéből és a feltétlen lojalitásból fakadó felelősségtudatból igyekezett ezt a hiányt pótolni. Szükségesnek tartotta, hogy a háború idejére, ha már a vezérnek magának kell irányítania a háború vezetését, a kormányzás gyakorlati ágait másra bízva; és joggal hitte, hogy ő a legalkalmasabb ember erre a célra! Minél rosszabb lett a helyzet, annál nagyobb lett a felelősségérzete a kis doktornak, aki mindenütt a helyszínen volt, és elvállalta mindazokat a feladatokat, amelyeket senki más nem akart elvégezni - ő volt az, aki a végsőkig szembenézett az emberekkel, elment a lebombázott városokba, és beszélt az elkeseredett bombatámadókkal, új lelkesedésre serkentve őket -, ő vállalta a polgári légvédelem felelősségét, 1944. július 20-a után szinte korlátlan hatáskörrel ruházták fel, és ő volt az első, aki a feladatot megkapta. 1944 júliusában, szinte korlátlan hatáskörrel, a teljes háborús erőfeszítésért felelős biztossá nevezték ki, és végül - sokkal később - a Führer akaratából az utódkormány birodalmi kancellárjává nevezték ki.

De minden erő túl kevés volt számára, és túl későn jött. Dr. Goebbels minden erejével a bukás ellen támaszkodott, de hatalma nem volt elég - nem azért törekedett a külügyminiszteri vagy akár a kancellári tisztségre, hogy előtérbe tolja magát, hanem mert úgy vélte, még megfordíthatja a sors menetét. De esélyt nem kapott arra, hogy megpróbálja. Amíg a Birodalomnak még volt hatalma arra, hogy részben vagy egészben alakítsa saját sorsát, addig Dr. Goebbeis a pártvonal és a kormánypolitika szócsöve maradt, a propagandán kívül saját végrehajtó hatalommal nem rendelkezett - és amikor egyre inkább teljes hatalmat kapott, már késő volt az önálló politikához.

A bukásakor birodalmi kancellárrá lett forradalmár, uralkodása néhány órájában, egy eljövendő radikális szocialista, egyesült Európára hivatkozva, közös német-orosz vezetés alatt, egyoldalú fegyverszünetet és a szövetségek felcserélését ajánlotta fel Sztálinnak, de már késő volt - ez volt a végső gesztusa annak a politikának, amelyet ez a nagy forradalmár már régóta helyesnek tartott, de a Birodalomnak vége volt, nem tudott többet nyújtani az orosz "Vozd"-nak ("Führer"-nek, ahogy Sztálin szerette magát nevezni). Néhány órás várakozás és ideiglenes berlini fegyverszünet után Moszkvából érkezett a német ajánlat elutasítása és a feltétel nélküli megadás követelése. Az utolsó birodalmi kancellár a halálba ment - önként követte őt családja: felesége a maga és gyermekei nevében kijelentette, hogy a Führer és a nemzetiszocialista államérme nélküli élet a leigázott háború utáni Németországban elviselhetetlen, értelmetlen és értéktelen.

És így jött létre! Ami egyedül adhat értéket és értelmet az életnek a mai BRD társadalom mínuszvilágában, az a fáradhatatlan harc és a teljes személyes elkötelezettség a rendszer és a győztesek világa ellen, amihez Dr. Goebbels, a rettenthetetlen szívű kis doktor példája, élete és magatartása ad erőt!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUFGABORGANISATION
September 1973

Der Kampf geht weiter !

Halbtag Jahre nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung stärker als je zuvor in der Nachkriegszeit. Und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Tabakreste von Stummheit, Verleumdung, Verleugnung und Verleumdung haben nicht ausgerottet, den Kampf der gesamten Welt um unsern Führer Adolf Hitler zu unterbrechen.

Alle Nationalsozialisten sind weiterhin offenkundig. Volk und Rassenbewusstsein stehen weiterhin an der Spitze des Kampfes um die Erhaltung unserer weißen Völker.

Die Bewegung ist immer stärker geworden, aber die Größe des bekümpften Volkstums ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Der unermüdbare Kämpfer ist dabei, den Willensstand - gegen alle weißen Völker (?) - zu beugen. Seine Mittel und Einrichtungen, Überlebendige und Kameradschaften.

Ob "Gag" oder "Gag", ob im Walkampf oder im Stummkampf, ob als Propagandamittel, bewaffnet oder auf einem blutigen Felder. Ad. Hitler Nationalsozialist bei seiner Pflicht!

Had Hitler!
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

ÚJ REND
www.nsdapao.org
#1005 19.06.2022 (133)
NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

Frontjelentés
Interjú Mollyval
Harmadik rész

NSK: A jelenlegi projektjeit nyilvánvalóan filozófiai és művészeti vonatkozásúak.

Kérem, írja le, hogyan vélekedik az ilyen témákak a politikában beütközéséről.

Molly: Adolf Hitlerre és az Emberiség Hadseregére (www.mourningtheancient.com/truth.htm) koncentrálok. Most 21 oldalnál tartok, és még nagyon sok tennivalóm van. A második világháború tanulmányozása az információk abszolút aknamentesje. Az ember információit keres egy dologról, és talál meg két dolgot, amit kutatni kell. Kicsit olyan érzés, mintha régész lennék, aki feltárja az eltemetett múltat. Egy olyan múltat, amelyet inkább nem szeretnénk felszínre hozni. Ismét az internetek.

the NEW ORDER
Number 17 (2021) Founder 1978 April 26, 2021 (206)

The Fight Goes On !

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defamation have not sufficed to destroy the will of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other socially-aware citizens and social kinemen fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture distortion, and re-education.

Whether "Gag" or "Gag", whether in election battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind: every National Socialist must do his duty!

Had Hitler!
Gottfried Lank

TROTZ VERBOT-NICHT TOT!

Az NSDAP/AO a világ legnagyobb Nemzetiszocialista propagandaszállító!

Nyomtatott és online folyóiratok sok nyelven

Könyvek százai sok nyelven

Webhelyek százai sok nyelven

SS Defender against Bolshevism
by Reichsführer SS Reichlich Rimmer
FOR DANMARK! MOD BOLSEVISMEN!

The Poisonous Mushroom
Translated from the Third Reich original
Der Giftpilz

Hitler in Italy
English / German, Swedish / English

SS Viewpoint - Vol. 9
Wife and Family

The Sins of High Finance
BOARSE!

Luftwaffe War Art
Die Luftwaffe in BDK
English - German / Swedish - English

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

NSDAP/AO
Fight Back!

nsdapao.org
Contact us to find out how YOU can help!